10 коп.
PK III
41.317
Ж-14.223

Ж-14223

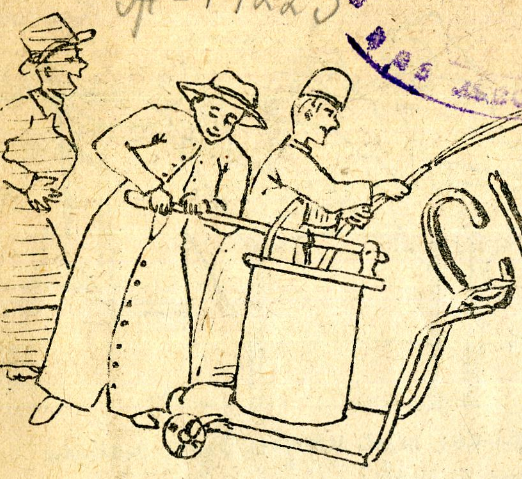

СИКАВКА

журнал
сатирично-гумористич.

Ч. 1. Львів, днє 15. Мая н. ст. 1893 Р. I.

Редакция з чемности не пише собі сама реклями, але віддає перше слово чоловікови поважнійшому, знаному із свого здорового суду і „бивальства":

Гм... Десь тут роблять панє добродзєю одну дурницю за другою. О! якусь Сикавку видавати; не знати, що буде писати панє добродзєю оден з другим; дурниці? Яб їм сказав, що написати панє. О! він оден з другим хоче віца пускати. Ябим їм панє добродзєю віца пустив; бо, що то см... оден з другим значи панє. Я тих панє добродзєю не могу устеречи ся бо ми річи пропадают, а то шкандал... гм, а они віци. Та то ябим на самім панє добродзєю переді, на самім панє чубку виписав, щоби не ділось таке панє тоє... паскудство, по просту. А він віци. — О!... що то молодий розум. Та ябим виписав, аби твари мені був на місци, щітка на місци, голка панє добродзєю на місци. Гм... та коби то голка панє добродзєю, але то і грубші кавалки панє. А они хочут віців!!!

автентичне, записане через Блоху.

РІДКІСНА КНИГА
Львівська бібліотека
АН УРСР
№ 1725388
РІДКІСНА КНИГА

Осінь. Як всюди, так і в нас
Осінь, се робітний час.
Мужик за плугом вганяє працює
Будучий пастир читає, рахує.

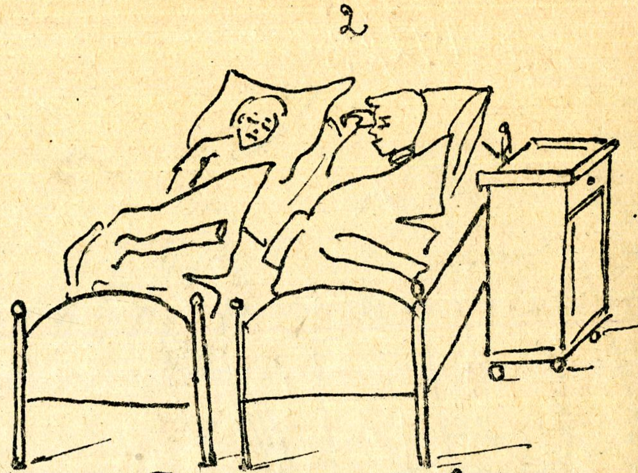

Зима. Тихо! сеж надія Руси спит
Сни солодкі милі снит!
Бачили їх труд тяжсенький (?!)
Сни ім ся сне солоденький...

Весна. Tradycyjni to panowie,
chłopskim słowem on nie powie,
Szport to poznasz już po minie
(Vanum caput - po łacinie). -
Posiadając te zalety
Dobiegają już do mety
Zamiast słuchać chłopskiej rzeczy x)
Do ogrodu on się wlecze.
„Tu swobodnie pomówimy,
„Po szlachecku, tradycyjnie“
„chłopomanów obmówimy“
„Nie zanadto protekcyjnie.“

Жнива. Не узнали праці
Робітників духа,
Тоже бідні серденьки
Поспускали уха.
Щей професор євне кпит,
Гаразд, що ~~[illegible]~~ комісія спит

x) автор розуміє вихід на руске

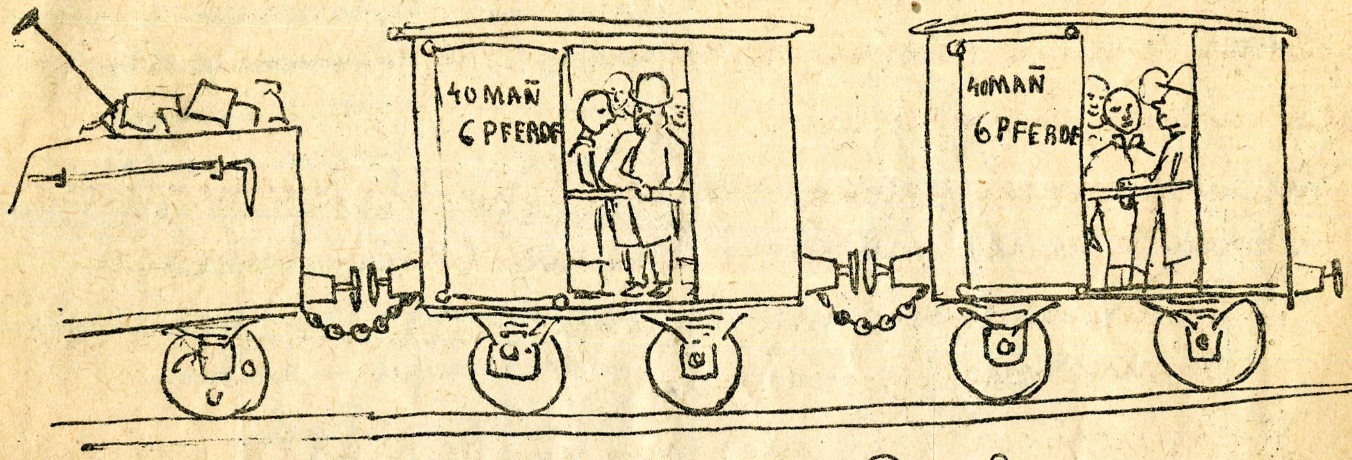

Прогулька агрономів до Дублян.

Сон Блохи

Присутні зітхнули й поспускали уха на знак жалю. Голова запитав про раду на тое; Тогди оден з неприсутних поставив внесенє, щоби: 1. Записати читальню формально до книги больних. 2 На случай смерти читальні відправити величаві похорони зі складок семинаристів. 3. Попросити нашу Редакцію, щоб заняла ся збиранньом грошей і помістила некролоґ. Внесенє принято en bloc. Бесідника заохочував ще Т. Р. щоби сидів дальше при недужій і вивіщував й дальше рецепти в рефектари. На згадку о рефектар. учули всі присутні голод.— В сїй хвили задзвонили на обід. Предсідатель замкнув засїданє на ключ і повісив на шарабах, а сам пігнав в рефектар де вже ждало його нові віци....

Блох.

Астрономічна замітка: Если з неділї були картачі то на другий понеділок повно каша!

Десять приказаний од „moralnego rządu“ для годованців ніби рускої семинарії переcланих на руки якоїсь ексцеленциї.

Ми, моральний фонд, з тоті бози, що вже неодного вивели в поле, та ще і вас годованців виведем.

1. Памятай, що ти ксьондз порядний і одвітно тому поводи ся.

2. Не позволь собі, щоб ти дурно звав ся порядним, та показуй того всюди де можеш, а особливо в „овес“ bogobojnego i lojalnego ludku“.

3. і 4. Памятай на кождім кроці на твоє „званіє“ (з Ред.) памятай і виробляй єго так, щоб два коні ледво дотягнули а тоді певне довголітно поживеш на земли з своєю dobrodziejkoj-у, а жиючи так можеш на певне при кінци довголітної і порядної жизни запіти: „Подвигом подвизах ся, званіє соблюдох — нині отпусти мя владико, аще уж не возможно“.

5. Не бий такого, о котрім знаєш, що віддавби, альбо о котором знаєш, що позвет тя до суда.

6. Сконфіскувала ц. к. прокураторія (а суд засудив редакцію — прикро признати ся — на винятю флячок export.)

7. Красти не потребуєш. Місто красти, ка-

жи собі добре платити, чтоб хлоп ілм яка інака мірская черкь знала с ким імієти до діла.

8. Не совідчи на ближнього ложно, хибаби ходило о одобраніє тебі якого добра, іже пособствуєт твоєму званію, іли коли ходитогонор нашого патріотичного (земяньства.

9. Зри 6., бо прокуратор задерисав для власного ужитку.

10. Ащеб хлоп не імів готових грошей на треби, то пожадай всякої речи в грошех, іли вола, іли осла, іли даже послідного кусника поля.

Тако ми Моральний ржонд повелівам, тако надієм ся і тако будем.

Злобний.

Клюбіст.

Трагедія в двох актах через Vo.

Акт I. (в семінари)

Клюбіст: Herr Wincenz!
Wincenz: Gott zum Gruss allerseits.
Клюбіст: Пане Кобильник!
Кобильник: Добре на неділю готове.

Акт II. (в домі священика)

5.

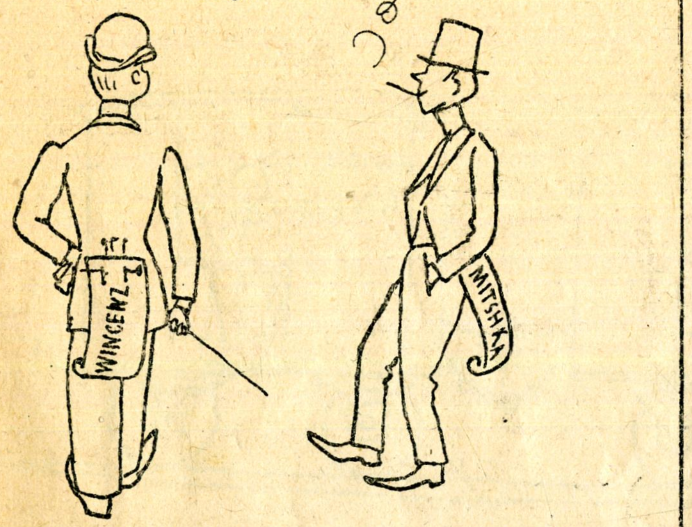

Вакансії. Кавалєри до усього
В вакації їх доста много,
Лиш фальшиву мають стрічку
Що „на скрусь“ в них видно Мічку.

Ідеали наших Груп:

Шпортів – купа грошей на „шпорт“
Каєрарів – тютюн за 13 кр.
Учених – знесеня цензури
Соколів – знесеня паркану
Агрономів – прогулька до Дублян
чнів – відпустка
Германичів – Сон-дрімота
Коррекпорів – ласки
Геребів – Гереба
Фербліcтів – Грейцар
Бесідників – слава
„Сикавки“ – 100 предплатників.

Справоздання з послідного засідання виділу читальні:

Спішу повідомити Товаришів о цікавім засіданю, бо знаю, що Тов. суть дуже цікаві на цікаві річи.

Виділ зібрав ся н. Мая в особі Т. Р. Для удержаня порядку в нарадах а для браку голови Тов. Р. заступав сам голову. Хтось з присутних виділових заінтерпелював голову як так там зі здоровйом нашої читальні. Встав председатель, тай промовив:

Високоповажані Господинове! Вам відомо, що читальня від довгого часу зложена на одрі болізни. Терпит сарака на жолудковий катар, котрий в семинарі особливе на весну ~~в семинарі~~ можне Грасує. Причина сего незвістна – чи читальня заразилась від питомців, чи питомці від читальні; того і сам Др. Хомин не знає. Конец-кінцем больна. Давали їй все атраменту, що пару день по лижці аби знищити кваси і бакцилї, але не помогло. Тогди порадились і дали їй на цілкові вите прочищеня. Ба але і то не помогло. Читальня ослабла страшно і Др. Ясїнський вразив ся, що „она już nie ma ani myśli ani głowy.“

Сцена 1.

Клюбіст: Всечестнійший! Я Вашу доню більше чим життє своє любю, а панна Ольдзя знов мене....

Всечест.: Ольдзю! то правда?

Ольдзя: Так.... Татку....

Всечест.: (до Кл.) А кілько довгу?

Клюбіст: (змішаний) Я... о, я — я належав до клюбу поважних; я не легкодух.

Сцена 2.

(Ті самі; входить Wincenz і Кобильник)

Wincenz: Herr Klubist! Pincz reverenda - 150 Sreblom, jedinasta Oberik - 550, sztire szlusrok - 192, dewiet menczikow - 342, trzi sztaubmantel - 24....

Кобильн.: Прошу вас: Оберок - 50, реверенда - 35, папістика - 50 зр....

Ольдзя: Татку!... я го не терплю...

Клюбіст: Ой-ой-ой!

Winzenz: Auf Wiedersehen im Stanislau!

Кобильн.: До свидання у Львові! —

(крик, зойк, єгомосць кличи парубків, ті всіх викидають — заслона спадає.)

Телеграми „Сикавки“:

Льв. Ул. Коперн. 36. Товариство нотаблів „Correctio“ видасть власним накладом брошуру п. з. „Про моральну користь політики утилітарної...“

Станиславів. Звісний філянтроп W. Mitschka, що так знаменито виповняв consilium evangelicum „на його приоділий“, б. тесть при надії одної грубшої (senn liter.) риби, віддає свою доньку і при тій нагоді задумує звинути свій заклад гололічничий. Згуби то великий удар, особливо для не імінюцих іна помочи (I і II р), тому й висилаєм курієром нашу блоху, щоб розглядила докладно тую справу а пак всім читателям отповістимо.

Львів. Горбач, звісний член нашої суспільности, член многих семінарских товариств, постановив зречи ся сего почестного титулу в користь іншого якого значнійшого члена, а натомісць вибере собі якийсь більше скромний титул, та в головнім заміну посвятит ся літературній праци.

Związek Straży ochotniczych. Д. Пйотровский складає на наші руки прилюдну подяку за вельми числену фреквенталію, котрою одушевлений заявляє що більше Nima dziupich!

Переписка Ред.: Дечого не може було помістити в тім числі; помістимо „надіслане“ у слід. числі. Ділъ бібліографічний задля браку часу мусіли сим разом поминути.
На послідок просимо дуже Товаришів о моральну та матеріальну підмогу нашого видавництва.

Львівська бібліотека
АН УРСР
№ 1725388

10 коп.
PK III
41.317
Ж-14.223